

Boekverslag The Fellowship of the Ring (JRR Tolkien)

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Par 1.3.1: Primaire gegevens

Auteur: JRR Tolkien
Titel: The fellowship of the Ring
Ondertitel: -
Verschenen in: 1954
Aantal blz: 535
Leestijd: 15 uur
Uitgelezen: 4 januari 2002

Par 1.3.2: Verantwoording van de keuze

Ik heb dit boek gekozen, omdat ik van een vriend hoorde dat het een heel goed boek is. Ik was allang van plan om het boek te lezen, en omdat ik tegenwoordig vaak boeken in het Engels lees en er nu een boekverslag Engels moest komen, heb ik besloten om het hierover te doen. Een andere reden is dat ik ook de film al heb gezien en nu toch eindelijk dat boek wel eens wilde lezen, ik was het al maanden van plan.

Par 1.3.3: Verwachtingen vooraf

Ik ben erg benieuwd hoe het boek nu is, ik heb de film dus al gezien en ik verwacht toch meer dingen te lezen dan in de film te zien zijn. Ik weet zeker dat ik het boek erg spannend zal vinden en dat ik moeilijk zal kunnen stoppen.

Boekverslag The Fellowship of the Ring

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Par 1.3.4: Eerste reactie achteraf

Ik vind dit werk	niet	een beetje	erg
spannend			X
meeslepend			X
ontroerend		X	
grappig		X	
realistisch		X	
fantasierijk			X
interessant			X
origineel			X
goed te begrijpen		X	

Dit werk heeft mij wel aan het denken gezet, het is verschrikkelijk moeilijk voor mensen als Frodo om al die problemen te doorstaan en toch nog moed houden.

Ik heb wel iets aan dit werk gehad, ik heb geleerd dat het toch altijd mogelijk is om dingen voor elkaar te krijgen, zelfs al lijkt de situatie hopeloos.

Dit werk spreekt me wel aan omdat het ontzettend spannend is, en omdat ik best wel graag van dit soort boeken lees, vol met wonderlijke wezens en magie, net als in de Harry Potter boeken.

Par 1.3.5: Korte samenvatting van de inhoud

Dit verhaal begint als het een week voor de verjaardag van Bilbo Baggins en Frodo, de geadopteerde neef van Bilbo, is. Bilbo en Frodo leven in het plaatsje Hobbiton in the Shire, het gebied van de Hobbits. Hobbits lijken op mensen, maar ze zijn veel kleiner, de grootste van hen zijn 1.20 meter. Omdat hij het leven van avontuur mist, besluit Bilbo dat hij, voor hij sterft, nog een keer op reis wil. Op advies van Gandalf laat hij alles aan Frodo na, inclusief de Ring.

Na een aantal jaren komt Gandalf weer eens langs, alleen met minder goed nieuws: hij is erachter gekomen dat de Ring, die Bilbo aan Frodo heeft nagelaten de Ene Ring is. Samen besluiten ze dat de Ring vernietigd moet worden voordat Sauron, de slechte heerser van Mordor, hem te pakken krijgt. Als dit gebeurd zal zijn macht oneindig zijn. Er is maar een probleem: de Ring kan alleen vernietigd worden in het vuur waarin hij is gesmeed. Dat is Mount Doom, gelegen in Mordor, het land van de Schaduwen en het land van Sauron.

Frodo gaat in het geheim op reis naar de stad Rivendell, waar hij volgens Gandalf advies moet gaan vragen aan Elrond, de leider van de Elven daar. Met hem gaan zijn beste vrienden Merry Brandybuck en Pippin Took, en Frodo's helper Sam Gamgee. Onderweg naar Bree, een stad tussen the Shire en Rivendell, komen ze de eerste tekenen van de Vijand tegen: een Ringgeest, een van de negen genaamd de Nazgûl. Dit zijn dienaren van Sauron met zwarte paarden en zwarte capes, en ze kunnen slecht zien maar goed ruiken. Gelukkig ontsnappen de Hobbits voordat de Ringgeest hen kan pakken.

Boekverslag The Fellowship of the Ring

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Na een moeilijke tocht door de bossen ten oosten van the Shire komen ze veilig aan in Bree. Hier ontmoeten ze een mysterieuze, lange man die door de inwoners van Bree "Strider" wordt genoemd. Later blijkt hij Aragorn te zijn, de erfgenaam van Isildur en rechtmatige koning van het land Gondor. Aragorn overtuigt de Hobbits hem te vertrouwen en met hem mee te reizen naar Rivendell. Onderweg worden ze achterna gezeten door de Nazgûl, maar door de kracht Elrond worden de Nazgûl (tijdelijk) uitgeschakeld.

Eenmaal in Rivendell aangekomen vindt Frodo daar Gandalf en Bilbo. Elrond houdt er een vergadering om te beslissen wat er verder met de Ring moet gebeuren. In deze vergadering wordt besloten dat de Ringdrager Frodo de Ring met vernietigen in Mordor. Elrond besluit dat er 8 reisgenoten meegaan om het aantal Nazgûl te evenaren. De reisgenoten zijn: Gimli de Dwerg, Legolas de Elf, de mensen Boromir van Gondor en Aragorn, Sam, Merry en Pippin van de Hobbits, en Gandalf. Van Bilbo krijgt Frodo het zwaard Sting, dat blauwig oplicht als er Orcs in de buurt zijn.

De reisgenoten vertrekken na een paar weken op weg naar Mordor. Al snel komen ze het eerste probleem tegen: de Misty Mountains. Er zijn 3 manieren om dit obstakel te overwinnen: de bergen beklimmen, er omheen gaan of door de stad trekken die in het hart van de berg ligt: Moria. Dit is een oude en verlaten Dwergenstad, overgenomen door de Orcs. Als het het Reisgezelschap niet lukt om over de bergen te komen, en ze er zeker van zijn dat er omheen te lang duurt, besluiten ze om door Moria te gaan. Maar blijkt catastrofaal te worden voor Gandalf. Hij valt in de afgrond als hij in gevecht is met een Balrog, een brandende schaduw.

De overige reisgenoten kunnen nog net ontsnappen uit Moria. Nu ze hun leider kwijt zijn besluit Aragorn hun verder te leiden. Omdat Lothlorien dicht bij is en Aragorn bevriend is met de koningin, Galadriel, besluit hij hun eerst daarheen te leiden. Na hun korte verblijf in Lothlorien gaan ze weer verderop hun weg naar Mordor tot ze bij een punt zijn gekomen waar sommige reisgenoten een besluit moeten nemen wat ze gaan doen: gaan ze naar Gondor om het land te verdedigen of gaan ze naar Mordor om de Ring te vernietigen? Frodo heeft tijd nodig om na te denken en vraagt om wat tijd alleen.

Na een poosje komt Boromir hem opzoeken om hem over te halen de Ring aan hem te geven. Als Frodo weigert, verliest Boromir zijn zelfbeheersing: hij is in de ban van de Ring. Frodo raakt in paniek, doet de Ring om en laat Boromir achter. In zijn paniek besluit Frodo dat hij beter alleen naar Mordor kan gaan en zijn reisgenoten te verlaten. Als Boromir terugkomt bij de groep wordt hem gevraagd waar Frodo is. Boromir vertelt dat Frodo is weggerend. Allen gaan hem zoeken en ze raken ver uit elkaar. Gelukkig had Sam al zo'n gevoel dat Frodo alleen zou willen gaan en hij kon nog net op tijd bij hem komen om met hem mee te gaan. Samen vertrekken ze naar Mordor.

Par 1.4.1: Tijd en ruimte

Het verhaal speelt zich lange tijd geleden af, in de tijd van toen er nog Elfen en Dwergen waren. Het lijkt veel op onze Middeleeuwen, wat blijkt uit de kleding die iedereen draagt, de huizen, de manier van vechten en het vervoer. Het verhaal is op zich chronologisch, maar er worden wel veel verhalen van vroeger verteld en ook liederen gezongen van beroemde personen.

Het verhaal speelt zich in Middle-Earth. Dit is het gebied waar het gezelschap doorheen trekt. Er zijn vele landen en plaatsen in Middle-Earth, zoals the Shire, waar de Hobbits leven, Rivendell en Lothlorien, waar Elfen leven en natuurlijk Mordor, het land van Sauron. Het verhaal is steeds waar de reisgenoten zijn. Het weer verandert als ze steeds verder reizen. Als Frodo vertrekt uit Hobbiton is het halverwege de herfst en vallen er al wat blaadjes. Een maand later is hij in Rivendell en wanneer hij daar weer vertrekt, wordt het bijna winter. Aan het einde van het verhaal is de winter bijna voorbij. Door de winter hebben de reisgenoten last van sneeuw in de bergen, die hen de weg blokkeert.

Boekverslag *The Fellowship of the Ring*

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Par 1.4.2: De wijze van vertellen

Dit verhaal wordt verteld door een alwetende verteller. Dit is te zien omdat er soms dingen worden verteld door niemand, als een soort achtergrondinformatie. Ook wordt er veel over de gedachten van de reisgenoten verteld, vooral die van Frodo. En omdat verder alleen bevoegde wezens wisten dat Frodo de Ring droeg, moet het wel een alwetende verteller zijn.

Par 1.4.3: Spanning

In het begin van het boek is er nog niet veel spanning in het boek. Alles lijkt rustig te verlopen in Hobbiton, maar vanaf het feest van Bilbo begint er toch wel wat komen. De verdwijning van Bilbo is natuurlijk verbazend en als Frodo dan op reis gaat, wordt de spanning steeds maar meer. De spanning komt steeds weer tot een hoogtepunt en zakt dan weer een beetje weg. Het zorgt ervoor dat je door blijft lezen; als het spannend is wil je weten hoe het afloopt en als het wat minder is, wil je weten waarin de hoofdpersonen dan weer terechtkomen.

Par 1.4.4: Thema en motieven

Het thema van het boek is uiteindelijk natuurlijk de strijd tussen goed en kwaad, maar er is meer dan dat. Een ander thema is het onderschatten van de zwakkeren. In het begin gelooft bijna niemand dat Frodo ooit de Ring zal kunnen vernietigen, zo klein en zwak als hij is. Maar later zien de reisgenoten dat hij een sterk figuur is en blijkt dat Sauron de Hobbits toch heeft onderschat door ze met rust te laten en enkel de Nazgûl te sturen. Motieven in het verhaal zijn deugden zoals vriendschap, moed en behulpzaamheid, maar ook de slechte eigenschappen van de wezens, zoals jaloezie en de zwakte voor macht.

Par 1.4.5: Personages

Frodo Baggins is de belangrijkste persoon uit het boek. Hij erft de Ene Ring van zijn oom Bilbo als hij net 33 wordt, de leeftijd van volwassenheid. Frodo is iemand die weet wat hem te doen staat, maar, als het moeilijk is, toch wel een beetje bang en onzeker is over de uitkomst. Als het er op aan komt, heeft Frodo ontzettend veel moed. Frodo is erg eerlijk en vriendelijk. Hij is ook erg intelligent, want Bilbo heeft hem veel geleerd, waaronder stukjes Elfentaal, die aan Frodo een zekere status geven bij onbekende Elfen. Frodo lijkt in het begin erg veel te steunen op het advies van Gandalf en Aragorn, maar uiteindelijk kan hij ook zijn eigen beslissingen nemen. Als wapen heeft Frodo Sting, een Elfenwapen, dat blauw gloeit als er Orcs komen.

Sam Gamgee, *Merry Brandybuck* en *Pippin Took* zijn Frodo's beste vrienden. Zij zouden hem overal volgen als ze dat kunnen, vooral Sam. Hij was eerst meer een dienaar van Frodo, maar later zijn allerbeste vriend. Hij is erg trouw en behulpzaam en bereid alles voor Frodo op te offeren. Merry en Pippin zijn elkaars beste vrienden. Ze zijn nauwelijks van elkaar te scheiden en veroorzaken vaker problemen dan dat ze helpen oplossen. Alle drie deze Hobbits zijn erg vriendelijk en ook wel moedig als het nodig is. Deze Hobbits hebben ook zwaarden als wapens, maar wel gewone.

Aragorn of Strider is een Mens en niet zomaar een. Hij is een afstammeling van de eerste koningen van Gondor en opgevoed door de Elfen. Hij is een Ranger, een persoon met betere zintuigen dan normale Mensen. Hij beheerst de Elfentaal en kent veel van Middle-Earth. Aragorn is een dapper man, een bekwaam leider en een goede vriend. Hij helpt Frodo zoveel als hij kan en ziet de jonge Hobbit in het begin als iemand die bescherming nodig heeft, maar later mindert dat gevoel. Aragorn houdt het gezelschap bij elkaar, ondanks de ruzies tussen leden. Aragorn heeft een lang zwaard met de naam Andúril, een erfstuk van zijn familie.

Boekverslag *The Fellowship of the Ring*

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Boromir is ook een Mens, maar dan wat meer standaard. Hij is wel groot en sterk en dapper, maar hij is gevoeliger voor de slechte eigenschappen van mensen, zoals jaloezie en hebberigheid. Boromir denkt dat de Ring een geschenk is voor de vijand van Sauron en dat het gebruikt moet worden tegen Sauron. Boromir is altijd overtuigd van zijn eigen gelijk en is echt een “zie je nu wel”-persoon. Hij is angstig om vreemd land te bezoeken en kiest liever de lange, bekende weg dan de onbekende weg, zelfs als die maanden korter duurt. Hij is niet altijd even goed van vertrouwen, maar zet dat dan toch vaak opzij, omdat hij Aragorn toch wel als een goed leider ziet. Ook Boromir draagt een zwaard, maar belangrijker is zijn hoorn, die tot ver te horen is.

Gimli is een Dwerg. Dwergen zijn ook korter dan Mensen, maar weer net iets langer dan Hobbits. Gimli is een echte woesteling met een ruige baard. Van nature zijn Elfen en Dwergen vijanden, maar Gimli kan na verloop van tijd het best opschieten met Legolas. Gimli is ook belangrijk als ze door Moria gaan, omdat hij er veel over weet. Gimli is trouw aan het gezelschap en dol op Orcs doden. Zijn wapen is een Dwergenbijl, goed om Orcs mee te vermoorden.

Legolas is een Elf. Elfen zijn heel licht en snel en worden erg langzaam moe, wat Legolas tot een goede verkenners maakt. Legolas is zo licht dat hij over een meter sneeuw kan lopen en nergens voetafdrukken achterlaat. Legolas is goede vrienden met Gimli, wat dus heel raar is, gezien hun afkomst. Net als Gimli is Legolas dol op Orcs afslachten. Legolas is eerlijk en vriendelijk. Een ander Elfentalent is dat hij zeer goede ogen heeft en naar planten en dieren kan luisteren. Het wapen van Legolas is een boog, waarmee hij razendsnel pijlen kan afschieten. Voor gevechten gebruikt hij een wit mes.

Gandalf is een Tovenaar. Hij is al erg oud en wijs en heeft veel verstand van allerlei dingen die gebeuren in Middle-Earth. Andere Tovenaars vinden Gandalf soms wat raar, omdat Gandalf dol is op Hobbits. De meeste Tovenaars vinden Hobbits maar een dom volk, maar Gandalf ziet de echte waarde van het volkje. Gandalf is zeer bedreven als tovenaar en is een goede steun voor Frodo. Zijn magie zorgt er uiteindelijk voor dat hij sterft, zodat de anderen kunnen ontsnappen. Gandalf heeft een lange stok als toverstaf, maar hij heeft ook een Elfenzwaard als wapen.

Par 1.4.6: Titel, ondertitel en motto

De titel van het boek is heel logisch. Een *fellowship* is een reisgezelschap, en dat is precies waar het om gaat in dit eerste deel van de trilogie: het reisgezelschap dat de Ringdrager gezelschap houdt, dat eerst bijeen gebracht wordt en aan het einde weer uiteen valt.

Par 1.4.7: Relatie tussen tekst en auteur

Tolkien was altijd al erg geïnteresseerd Germaanse, oud Noorse en oud Engelse literatuur. Bij het schrijven van dit boek is hij beïnvloed door oude Scandinavische en Germaanse mythen. Het verhaal heeft daardoor ook iets weg van het verhaal van koning Arthur en zijn zoektocht naar de Heilige Graal.

Par 1.4.8: Relatie tussen verschillende teksten

Er is een duidelijke relatie tussen de boeken van Tolkien. Voor hij dit werk schreef heeft hij *The Hobbit* geschreven, een boek over Bilbo, *The Silmarillion* gaat over de tijd voordat Sauron machtig was en na zijn dood is *Unfinished Tales* uitgebracht, een boek vol verhalen die te maken hebben met de hoofdpersonen van *Lord of the Rings*. Ook het boek *Tom Bombadil* gaat over iemand uit dit boek.

Par 1.4.9: Relatie tussen tekst en context

Tolkien heeft dit boek geschreven omdat er gevraagd werd om een vervolg op *The Hobbit*, van origine een kinderboek. Maar *Lord of the Rings* werd veel moeilijker dan *The Hobbit*, en was dus niet meer geschikt als kinderboek. Daardoor gingen meer volwassenen het lezen. Een ander feit waardoor dit boek zo populair werd is het feit dat het uitkwam ten tijde van de hippies. Zij hielden van het fantasiegenre en al gauw werd *Lord of the Rings* beschouwd als hun eigen bijbel.

Boekverslag The Fellowship of the Ring

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Par 1.5.2: De persoonlijke beoordeling

Ik vond het onderwerp van het boek ontzettend interessant. Ik lees erg graag dit soort fantasieboeken, net zoals *Harry Potter*. Ik heb dus ondertussen wel een beetje handigheid gekregen in het voorstellen van dit soort boeken. Ook is het zo dat ik me goed kon inleven omdat ik de film al gezien heb, want het was nu niet meer nodig om het uiterlijk van alle personen te bedenken. Ik heb zelf al vaak nagedacht over hoe het zou zijn als wij in een andere wereld zouden leven, met totaal andere wezens om ons heen. Ik vond ook dat het verhaal met een goede diepgang verteld werd, want als ik het gevoel had dat ik iets niet begreep, kwam ik er een stukje verder achter dat het daar uitgelegd werd. Ik zou daarom ook niets willen weg laten uit het boek, het past allemaal perfect bij elkaar.

In dit boek zijn de gedachten van de hoofdpersonen wel belangrijk, maar ze worden toch overtroffen door het belang van de gebeurtenissen. Het doel van het gezelschap is daarvan de grootste. Het verhaal zit vol met gebeurtenissen en het zijn er zeker niet teveel, de hoeveelheid is helemaal goed. Ook was het goed dat er verschillende gebeurtenissen waren, dan weer spannend en dan weer droevig of vrolijk. Dat gaf een wat echter tintje aan het verhaal, want het normale leven is ook niet alleen spannend of alleen droevig. Er vonden ook wel schokkende gebeurtenissen plaats, bijvoorbeeld toen Frodo geraakt werd door een zwaard van de Nazgûl. De wond leek snel te genezen, maar het donkere kwaad van de Nazgûl zat in Frodo en hij werd steeds zieker. Je krijgt dan echt medelijden met hem en je hoopt echt dat hij op tijd in Rivendell aankomt. De afloop van dit deel is erg open, je krijgt daardoor echt zin om verder te lezen in deel 2.

Ik vond dat de hoofdpersonen vrij levensecht overkomen. Boromir bijvoorbeeld lijkt qua karakter heel erg te zijn zoals de mensen tegenwoordig zijn; meestal aardig en vriendelijk, maar soms ook jaloers en hebberig. Frodo was ook heel levensecht uitgewerkt, ook al heb ik geen verstand over Hobbits. Ik kon me ook wel goed in hem inleven. Het moet echt heel moeilijk geweest zijn om als minuscuul deeltje van een grote wereld zo'n enorm belangrijke taak op je te nemen, nota bene om die grote wereld. Ik waardeer daarom ook zijn moed ontzettend. Wat ik iets minder vind aan Frodo is dat als hij ergens veilig is, zijn hele opdracht vergeet en soms ook te lang blijft hangen op die plaats, waardoor hij misschien teveel tijd verliest. Maar dat hoort waarschijnlijk ook bij het verhaal, anders zou de vijand hen nooit in kunnen halen.

Het verhaal was redelijk eenvoudig opgebouwd. Er was ook geen enkel saai deel in het boek, het was allemaal erg leuk. De spannende delen van het verhaal zijn goed verdeeld, met daar tussendoor steeds een rustig deel in de vorm van een verblijf van het gezelschap in een onbekende plaats.

Het taalgebruik was het lastige punt van het verhaal. Het boek is bijna 50 jaar geleden uitgebracht en er staan dan ook vrij lastige Engels zinnen in. Ook is het nog eens zo dat Tolkien een aantal woorden anders schrijft dan hoe het volgens de Engelse spelling hoort, zoals Dwarves in plaats van Dwarfs en elvish in plaats van elfish. Alle gebeurtenissen werden duidelijk verteld en alle dialogen waren ook heel natuurlijk, ze waren bijna altijd op een logisch moment, je kon ze soms bijna zien aankomen. Er is een bekend gedicht in het verhaal, dat ik ook heel goed vond. Het is een oud Elfengedicht, waarvan er een fragment op de Ene Ring staat. In de gewone Westerse Taal staat er:

*Three Rings for the Elven-kings under the sky,
Seven for the Dwarf-lords in their halls of stone,
Nine for Mortal Men doomed to die,
One for the Dark Lord on his dark throne
In the Land of Mordor where the Shadows lie.
One Ring to rule them all, One Ring to find them,
One Ring to bring them all and in the darkness bind them
In the Land of Mordor where the Shadows lie.*

Dit is het beroemde fragment dat de meeste lezers nog wel kunnen herinneren, en sommigen zelfs nog wel kunnen opzeggen. Dit gedicht vertelt in een keer het hele doel van het verhaal.

Boekverslag The Fellowship of the Ring

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Verwerkingsopdracht G: Het interview

Al vele duizenden jaren zijn aan hem voorbij gegaan, maar het is nauwelijks aan hem te zien. Hij is gedwongen zich schuil te houden voor de wetenschap, die het geheim van zijn onsterfelijkheid willen ontrafelen. Hij houdt zich schuil in een hut ver in een donker bos, waarvan ik natuurlijk niet de locatie verraad. Hier ben ik nu te gast. Tegenover mij zit Legolas, een Elf. En niet zomaar een Elf. Legolas was destijds een van de leden van reisgenootschap van de Ring, de Ene Ring die verwoest moest worden in het vuur van Mount Doom. Nu, honderden jaren later, ziet hij er nog steeds jong en fit uit, vanwege zijn onsterfelijkheid. Zijn ras van Elfen is zo goed als uitgestorven, maar hij behoudt de traditie door nog steeds dezelfde kleren als toen te dragen, in de camouflerende kleuren groen en bruin. Tegen de muur van het hutje staan een boog en pijlkoker, aan zijn riem hangt een lange dolk in een zilveren schede. Ik mocht hem een aantal vragen stellen:

Oké, allereerst bedankt voor deze mogelijkheid.

Oh, graag gedaan hoor, ik zie tegenwoordig niet veel mensen, laat staan Hobbits, Elfen of Dwergen. Ik kan natuurlijk niet voorzichtig genoeg zijn.

Hoe oud bent u nu?

(Glimlachend) Je mag je zeggen, hoor. Even denken, hoe oud ben ik? Om precies te zijn ben ik nu 4467 jaar oud. *(Hardop lachend)* Maar ik voel me alsof ik 2000 ben.

Leeft er nog familie van je?

Nee, jammer genoeg niet. Mijn vader, Thranduil, is de laatste van mijn familie die stierf. Maar dat is al erg lang geleden. Hij was iets te onvoorzichtig en liep in bossen te dichtbij de bewoonde wereld. De mensen zijn ons vergeten en dachten dat we duivels waren. Maar mijn vader was al erg oud, ik denk dat hij wel blij was om te sterven. Soms heb ik er ook wel eens genoeg van. De meeste Elfen leven eigenlijk niet zo lang, ze sterven altijd wel door een of andere oorlog. Kunnen we ergens anders over praten?

Legolas lijkt zich nu wat onbehaaglijk te voelen, dus ik ga verder over iets anders.

Waar voelde je jezelf eigenlijk het meest thuis?

Dat zal natuurlijk altijd in mijn eigen Mirkwood zijn, mijn geboortegebied. Rivendell is een prachtige plaats, ik heb er vele wandelingen en trektochten gemaakt in afwachting van de Hobbits. Maar na Mirkwood heb ik het nog het fijnst gevonden om in Lothlorien te zijn. Lothlorien met zijn mooie gouden bladeren en grijze boomstammen. Vrouwe Galadriel is altijd erg aardig voor ons geweest en we hebben vele geschenken van haar gehad, zoals mijn boog en pijlkoker daar. *(Wijst naar deze voorwerpen)*

Ah ja, je boog. Vertel eens wat over je boogschuttertalent.

Je vleit me wel hoor. Alle Elfen worden getraind in de edele kunst van het boogschieten. Omdat wij Elfen gezegend met zulke goede ogen, zijn wij in staat om bewegende doelen al van ver met precisie te raken. En omdat we onze spullen heel licht kunnen maken, is het niet moeilijk om onze pijlen met een grote snelheid elkaar op te laten volgen.

Legolas staat nu op en pakt zijn boog. Hij komt terug en laat hem met trots zien.

Kijk, dit is de boog van Galadriel. Ik gebruik deze boog nog steeds, want hij lijkt niet stuk te gaan. De boog is gemaakt van een zeldzaam soort hout dat alleen groeit in de bossen van Lothlorien, het lichte hout waarvan ook de pijlen gemaakt, en de pees is gemaakt van Elfenhaar, het perfecte materiaal voor deze functie. In Lothlorien woonden de beste vakmannen als het om bogen gaat. Mirkwood maakte ook wel goede bogen, maar die waren in ieder geval een stuk zwaarder.

Boekverslag The Fellowship of the Ring

Melanie 't Lam

© havovwo.nl (okt 2002)

Hoe vond je de reis naar Mordor?

Verschrikkelijk natuurlijk! Maar ik heb er wel veel van geleerd. Ik was toen pas 2931 jaar en soms nog wat roekeloos. Na die tijd ben ik ook wat rustiger geworden. En ik heb goede kameraden gemaakt. Gandalf kende ik al en Aragorn was ook een goede vriend. Boromir heb ik nooit helemaal vertrouwd. De Hobbits waren geweldig! Ze zijn ontzettend pienter en grappig en als het moet ongelofelijk dapper. Vooral Frodo, die de Elfentaal sprak. Maar verreweg de beste vriend was Gimli. (*Glimlachend*) Oh, wat hadden wij een lol samen! We hebben toen nog een wedstrijd gehouden wie de meeste Orcs kon doden, maar we hebben allebei fout geteld en dus hebben we het gelijkspel genoemd. Maar er was ook een serieuze kant aan Gimli. We hebben echt lange gesprekken gevoerd, vooral in Lothlorien. Hij was trouwens ook een goede zanger, die paar keer dat hij zong tenminste. (*Lachend*) Bijna net zo goed als ik!

Oh ja? Ben je goed in zingen?

Ik heb heel wat afgezongen tijdens onze reis naar Mordor. De anderen hebben luisterden altijd in stilte. Ik vind het heel erg fijn om te zingen. Door te zingen en liederen te schrijven is het makkelijker om de oude verhalen van je volk te onthouden en door te luisteren naar liederen van andere volkeren kun je erg veel leren van hun geschiedenis. Het zingen van liederen is natuurlijk een middel van vermaak, maar het heeft ook geholpen als vrijgeleide. We waren namelijk net in de bossen van Lothlorien aangekomen en we wisten niet dat we in de gaten gehouden werden door de Elfen van Lothlorien. Toen we bij de rivier Nimrodel waren, waar volgens de legendes de geest van de mooie Elf Nimrodel waart, zong ik daar het lied van de Elf Nimrodel, en op die manier hoorden die Elfen vlakbij dat wij vriendelijk volk waren.

Heel handig inderdaad! De laatste vraag: Wat ga je zo dadelijk doen?

Ik ga maar weer eens op jacht, om wat eten in huis te halen. Heb je alle antwoorden?

Ja, bedankt voor je tijd!

Graag gedaan hoor, ik deed het graag! Tot ziens!